

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla a jogtanácsos által képviselt felperesnek a jogtanácsos által képviselt **Országos Rádió és Televízió Testület** (1088 Budapest Reviczky u. 5.) alperes ellen műsorszolgáltatási ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében, amely perbe a felperes oldalán a Szigethy-Papp Ügyvédi Iroda ügyintéző: dr. Papp Gábor ügyvéd által képviselt beavatkozott, a Fővárosi Bíróság 2008. május 23. napján kelt 23.K.35.130/2007/6. számú ítélete ellen a felperes 7. sorszám, a felperesi beavatkozó 9. sorszám alatt bejelentett fellebbezésére meghozta az alábbi

Í T É L E T E T

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 30.000 (harmincezer) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi a felperesi beavatkozót, hogy fizessen meg a Magyar Államnak - az illetékügyben eljáró hatóság külön felhívására - 24.000 (huszonnégyezer) forint fellebbezési illetéket.

A felperes fellebbezési illetékét az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes 2007. június 30-án sugárzott ... című műsorában a műsorvezető ... beszélgetett. A riporter a bevezetésben - utalva az interjúalany szakmai életútjában bekövetkezett változásra - kijelentette, hogy nem közrendészeti, hanem turisztikai ügyben kér tőle tanácsot, hová menjen nyaralni. Válaszában a ... megemlítette a tulajdonában lévő utazási iroda nevét és az iroda kínálatából javasolt egy utazási ajánlatot a célország és a szolgáltatás legjellemzőbb paramétereinek megjelölésével. A továbbiakban a beszélgetés más témákról folyt.

Az alperes hivatalból végzett vizsgálata során hozott 2431/2007.(X.25.) számú határozatával megállapította, hogy a felperes megsértette a rádiózásról és televíziózásról szóló 1996. évi I. törvény (a továbbiakban: Rttv.) 10. § (5) bekezdését, ezért a 112. § (1) bekezdés e) pontja alapján 800.000 forint összegű bírság megfizetésére kötelezte. Kifejtette, hogy minden olyan közlés, amellyel szerzője, vagy közreadója gazdasági, személyes, vagy csoportérdeket jelenít meg az objektivitás érzését keltő eszközökkel, kimeríti a burkolt reklám fogalmát, amelyet a jelen esetben a nyilatkozó azzal valósított meg, hogy megnevezte az általa üzemeltetett utazási irodát, annak egyik ajánlatát, közölve az összeget is, amelyből az érdeklődők nyaralásukat megoldhatják. A kiegészítő információk egyértelműen népszerűsítették mind az utazási irodát, mind annak ajánlatát, a szolgáltatás igénybevételére ösztönző befolyással hathattak. A bírság kiszabásánál figyelembe vette, hogy 2006. és 2007. években kilenc alkalommal szabott ki pénzbírságot a felperessel szemben ugyanezen rendelkezés megsértése miatt.

A felperesnek elsődlegesen az alperes határozatának hatályon kívül helyezésére, másodlagosan a határozat megváltoztatására, az eltúlzott mértékű bírság összegének mérséklésére, illetve teljes elengedésére irányuló - kizárólag az anyagi jogszabálysértést kifogásoló - keresetét az elsőfokú bíróság ítéletével elutasította. Indokai szerint az interjúalany érdekeltségi körébe tartozó utazási iroda megnevezése és az utazási csomag ajánlása tartalmát tekintve egyértelműen kimerítette az Rttv. 2. § 4. pontja szerinti burkolt reklám fogalmát, mivel az elhangzottak ösztönző, figyelemfelhívó jellegűek voltak, elsődlegesen a szolgáltatás igénybevételére buzdítottak, hangsúlyozva a szolgáltatás igénybevételével járó lehetséges előnyöket. A szankció elengedésére, illetve mérséklésére nem látott lehetőséget, mivel az alperes döntése jogszerű volt, a korábbi jogsértések felsorolásával kellően indokolt volt a bírság kiszabása és annak mértéke is.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes és a felperesi beavatkozó fellebbezett.

A felperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, kereseti kérelmének megfelelő döntés meghozatalát és másodfokú perköltségének megtérítését kérte. A keresetlevelében megjelölt anyagi jogi szabálysértésen túl eljárási jogszabálysértésre is hivatkozott, amelyet abban jelölt meg, hogy az alperes a bírság kiszabása körében nem tett eleget a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 72. § (1) bekezdésében foglalt tényállás tisztázási és indokolási

kötelezettségének, mert a határozatból nem állapítható meg, hogy milyen szempontokat vett figyelembe a bírság kiszabásakor, nem adta indokát annak, hogy a 2006. és 2007. években ugyanezen jogsértés miatt alkalmazott bírságok milyen súllyal bírtak a jelen bírság összegének megállapításakor. Hivatkozott a Legfelsőbb Bíróság egy eseti döntésére, amelyben kimondta, hogy a közigazgatási szerv saját határozatában kell, hogy részletezze azokat a körülményeket, amelyeket mérlegelt és amelyek döntését befolyásolták. Ennek elmaradása az elsőfokú bíróság ítéletét is tévessé és megalapozatlanná tette.

Az anyagi jogszabálysértés kapcsán azzal érvelt, hogy a humoros jellegű bevezető nem volt alkalmas az ösztönző hatás kiváltására annál is inkább, mert az a teljes interjú nem hangsúlyos, elenyésző hányadát tette ki a tevékenység képi megjelenítése nélkül. Az interjú középpontjában nem a tevékenység népszerűsítése, hanem ... személye állt. Az alap információhoz képest nem hangzott el indokolatlan mértékű kiegészítő információ a tevékenységről, az nem képviselt gazdasági, személyes, vagy csoportérdeket az objektivitás érzését keltő eszközök felhasználásával.

A felperesi beavatkozó fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a felperesi keresetnek megfelelő döntés meghozatalát, valamint perköltség megállapítását kérte. Azzal érvelt, hogy a beszélgetés célja a riportalany életében bekövetkezett változás érzékeltetése, nem pedig megváltozott tevékenységének népszerűsítése volt, így nem valósulhatott meg a fogyasztásra ösztönző hatás sem. A humoros bevezetőben elhangzottak - képi és egyéb megjelenítés nélkül - nem alkalmasak a burkolt reklám fogalmi elemei szerinti feltételek megállapítására. Utalt az Európai Parlament és Tanács 9/552. számú - helyesen 89/552/EGK - Irányelvére is, annak kiemelésével, hogy a bemutatásnak szándékosnak kell lennie, amely a jelen esetben a felperes és az utazási iroda közötti üzleti kapcsolat hiányában nem állapítható meg. Becsatolta ... a műsorszolgáltatóhoz címzett levelét, amely szerint nem volt célja a néző befolyásolása, az utazási iroda népszerűsítése, vagy az iroda szolgáltatásainak igénybevétele történő ösztönzés.

Sérelmezte, hogy az alperes határozatában nem tért ki a bírság kiszabásánál mérlegelt körülményekre, a korábbi jogsértések felsorolása nem elegendő indoka a megalapozott döntésnek.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és másodfokú perköltsége megtérítését kérte. Álláspontja szerint az ítélet megfelelő indokolást tartalmazott az anyagi jogszabálysértést illetően, az információk alapján az ösztönző befolyás fennállt. A fellebbezés olyan új tényt, vagy bizonyítékot nem jelölt meg, amely az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását eredményezné. Megjegyezte, hogy a keresetben a felperes eljárási jellegű hibára nem hivatkozott, a Ket. 72. § (1) bekezdésének megsértését nem róta az alperes terhére, kereseti kérelem hiányában az elsőfokú bíróság nem döntött eljárásjogi kérdésben.

A fellebbezések nem alaposak.

A másodfokú bíróság csak az anyagi jogszabálysértés kapcsán végezte el az elsőfokú bíróság ítéletének felülbírálatát, tekintettel arra, hogy a fellebbezésekben megjelölt eljárási jogszabálysértés nem volt a kereset tárgya, a határozat eljárásjogi szempontból történő felülvizsgálatát a felperes keresetlevelében nem kérte, arra az elsőfokú eljárás során nem hivatkozott. A keresetlevél és az elsőfokú eljárásban tett felperesi nyilatkozat tartalmából megállapíthatóan a felperes kizárólag a bíróság kiszabásának módját kifogásolta és mértékének eltúlzottságára hivatkozott, ezért az elsőfokú bíróság ítélete sem tartalmazott erre nézve további megállapításokat. Ehhez képest a Ket. 72. § (1) bekezdésének megsértését sérelmező fellebbezési előadás meg nem engedett keresetváltoztatásnak minősül, amelyre a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 335/A. § (1) bekezdése értelmében nincs jogszabályi lehetőség. Erre figyelemmel - elsőfokú bírói döntés hiányában - a felperesi beavatkozó fellebbezési kérelmét az eljárási kifogásokat illetően ugyancsak nem vizsgálhatta a másodfokú bíróság.

Az anyagi jogsértést illetően az elsőfokú bíróság a hiánytalanul megállapított és a peres felek által sem vitatott tényállás alapján helyesen értékelte az Rttv. 2. § 4. pontja szerinti fogalmi elemek vizsgálata alapján a műsorszám tartalmát és annak szolgáltatás igénybevételére ösztönző hatását. Helytállóan jutott arra a következtetésre, hogy az alperes határozata jogszerű, a felperes terhére rótt burkolt reklámozás valamennyi feltétele megvalósult. A burkolt reklám törvényi definícióját az Rttv. értelmező rendelkezésének 2. § 4. pontja akként adja meg, hogy burkolt reklámnak az a műsorszám vagy műsorszámon belüli tájékoztatás minősül, amely semleges információ látszatát keltve ösztönöz áru vásárlására, vagy szolgáltatás igénybevételére, vagy bármely más üzleti magatartásra. A szabályozás összhangban áll a Tanács 1989. október 3-i 89/552 EKG Irányelv I. Fejezet 1. cikkének c) pontja szerinti fogalommeghatározással, amely szerint „burkolt reklám” az áruk, szolgáltatások, illetve egy áru gyártója, vagy szolgáltatások nyújtója nevének, márkanevének vagy tevékenységének szavakban vagy képekben megfogalmazott, műsorban történő bemutatása, ha az ilyen bemutatás a műsorszolgáltató szándéka szerint hirdetési célokat szolgál és természetét tekintve félrevezetheti a közönséget. Az ilyen jellegű bemutatást szándékosnak kell tekinteni, különösen, ha fizetésért vagy hasonló ellenszolgáltatásért cserében nyújtják.

A felperes és a felperesi beavatkozó érvelése szerint a beszélgetés célja a ... életében bekövetkezett, nem mindennapi és közérdeklődésre számot tartó változásnak a közönséggel történő ismertetése, nem pedig az általa folytatott üzleti tevékenység népszerűsítése volt. Ez a cél elérhető lett volna az utazási iroda nevének közlése, és konkrét adatokat tartalmazó utazási ajánlat ismertetése nélkül is. A kapott többletinformációk az interjúalany életében bekövetkezett változás bemutatásához szükségtelenek voltak, annak a kockázatát hordozták, hogy a nevesített utazási iroda által forgalmazott, adott, kedvező árfekvésű út megajánlása, bár a beszélgetésbe ágyazva, látszatra semleges információként hangozott el, az célja szerint fogyasztásra ösztönző hatással bírt. A szolgáltató nevét és a

szolgáltatás főbb jellemzőit tartalmazó információk nem kapcsolódtak a beszélgetés bevallott céljához, azok hirdetési célokat szolgáltak, és ekként a szándékosság megállapítható volt. Felhívták a figyelmet részben az utazási irodára, részben pedig annak egy konkrét - kereskedelmi hatás kiváltására alkalmas adatokat tartalmazó - ajánlatára. A burkolt reklám megállapítása szempontjából közömbös, hogy a riport egészéhez képest ez a rész milyen terjedelmű volt. Az ilyen jellegű bemutatást szándékosnak kell tekinteni. A szabályozásból következően nem volt feltétele a burkolt reklám megvalósításának a műsorszolgáltató és az utazási iroda közötti üzleti kapcsolat fennállása sem.

Annak sem volt jelentősége, hogy az elhangzottak képi illusztrálása elmaradt, mert a burkolt reklám megvalósításához elegendő a szóbeli megjelenítés.

Nem vehette figyelembe a másodfokú bíróság ... az eljárás folyamán a felpereshez eljuttatott levelének tartalmát sem. Nincs jogi relevanciája a megszólaló objektív módon egyébként sem mérhető szándékának az Irányelv ismeretében, amelynek értelmében a szolgáltatást nyújtó nevének elhangzását eleve szándékosnak kell tekinteni.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése értelmében helybenhagyta.

A sikertelenül fellebbező felperest a Pp. 78. §. (1), (2) és 79. § (1) bekezdése értelmében kötelezte az alperes másodfokú perköltsége, a felperesi beavatkozót az illethekekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39. § (3) bekezdése, a 46. § (1) bekezdése és a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986.(VI.26.) IM rendelet (a továbbiakban: R.) 13. (2) bekezdése értelmében a feljegyzett fellebbezési illeték megfizetésére.

Az alperes a felperesi beavatkozótól másodfokú perköltséget nem igényelt, ezért e tárgyban a másodfokú bíróság mellőzte a döntéshozatalt.

A felperesnek az Rttv. 141. § (5) bekezdése értelmében fennálló személyes illetékmentessége folytán a terhére megállapított feljegyzett fellebbezési illetéket az R. 14. §-a értelmében az állam viseli.

Budapest, 2009. január 7. napján

Dr. Sára Katalin s.k. a tanács elnöke, **Dr. Páldy Zsuzsanna s.k. előadó bíró,**

Dr. Szőke Mária s.k. bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő